L'importansa da discipliña di figgeu e de l'onô di genitoî

Educa un figgeu inta stradda ch'o l'à da anâ, e quande o saià vegio, o no se ne destacca.
Proverbi 22:6

Pe-i genitoî

Ecco, i figgi son unn'ereditæ do Segnô, e o fruto do ventre o l'é a seu compensaçion. Salmo 127:3

Quello ch'o risparmia a seu bastonâ o l'òdia o seu figgio, ma quello ch'o l'ammia o ô castiga à tempo. Proverbi 13:24

Inta paura do Segnô gh'é unna fòrte confiansa, e i seu figgi an un pòsto de refugio. Proverbi 14:26

Castiga o teu figgio fintanto ch'o l'é speransa, e no lasciâ che a to anima a spanteghe o seu grido. Proverbi 19:18

A sciäta a l’é ligâ into cheu de un figgeu; ma a barra de correçion a ô pòrta lontan da lê. Proverbi 22:15

No trattegnî a correçion a-o figgeu, perché se o picciæ co-a bastonâ, o no moîà. Ti ô picciæ co-a bastonâ, e ti liberiæ a seu anima da l'inferno. Proverbi 23:13-14

A bastonâ e a repreisa dan saviessa, ma un figgeu lasciou da solo o mette a-o vergogno a seu moæ. Proverbi 29:15

Correze o to figgio, e o t'aggiuttià; sì, o l'aggiuttià a-a vòstra anima. Proverbi 29:17

E tutti i to figgi saian insegnæ da-o Segnô; e grande a saià a paxe di to figgi. Isaia 54:13

Quello ch’o l’ammia o seu figgio o gh’à de spesso sentio a bastonâ, ch’o l’agge gioia de lê in sciâ fin. Quello ch'o castiga o seu figgio o l'avià de gioia inte lê, e o s'allegrià de lê tra i seu conoscenti. Quello ch'o l'insegna o seu figgio o l'à do mâ a-o nemigo, e davanti a-i seu amixi o se regoggiâ de lê. Sciben che o seu poæ o mòrre, o l'é comme se o no fïse mòrto, perché o l'à lasciou un ch'o l'é comme lê mæximo. Mentre o l'ea vivo, o l'à visto e o s'é allegrou de lê, e quande o l'é mòrto, o no l'é stæto triste. O l'à lasciou derê à lê un vengatô contra i seu nemixi, e un ch'o l'avià da pagâ a bontæ a-i seu amixi. Quello ch'o fa tròppo de seu figgio o l'arremba e seu ferie; e i seu trippi saian sciäti à tutti i gridi. Un cavallo no rotto o vëgne testa-testa, e un figgeu lasciou à lê mæximo o saià volontäio. Derubâ o teu figgeu, e o t'à da fâ paû: giogâ con lê, e o t'arriverà a-o peiso. No rie con lê, pe no avei do mâ con lê, e pe no sciortî i denti in sciâ fin. No ghe dâ libertæ inta seu zoventù, e no sciaccâ l'euggio a-e seu follie. Inclinâghe o còllo quand’o l’é zoeno, e piccâlo in scî loei quand’o l’é figgeu, pe no fâlo vegnî testardo, e desobediente à ti, e coscì o no pòrte do mâ into cheu. Castiga o to figgio, e tegnîlo pe travaggiâ, pe no fâ che o seu comportamento sciätou o t'agge da fâ. Sirac 30,1-13

Pe-i figgeu

Onô o to poæ e a to moæ, pe che i to giorni seggian longhi in sciâ tæra che o Segnô o teu Dio o t'aggiutta. Esòdo 20:12

Figgio mæ, no desprexâ a castigâ do Segnô; no stæ sciäti da-a seu correçion: perché o Segnô o correze chi l’amma; comme un poæ o figgio do quæ o se piaxe. Proverbi 3:11-12

I proverbi de Salomone. Un figgio savio o l'allegra un poæ, ma un figgio sciocco o l'é o peiso de seu moæ. Proverbi 10:10

Ascoltâ o to poæ ch'o t'à fæto nasce, e no desprexâ a to moæ quand'a l'é vegia. Proverbi 23:22

Figgi, obedie a-i vosci genitoî into Segnô, perché questo o l’é giusto. Onô o to poæ e a to moæ; ch’o l’é o primmo comandamento co-a promissa; Pe ti ëse ben, e ti pòsse vive pe longo tempo in sciâ tæra. Efësci 6:1-3

Onô o to poæ con tutto o cheu, e no ti desmentegâ i mâ de to moæ. Arregòrdate che ti l'æ nasciuo da loiatri; e comme ti peu compensâghe e cöse ch'an fæto pe ti? Sirac 7,27-28

Sciortîme, voscio poæ, figgi, e fâ dapeu, pe ëse al seguo. Pecöse o Segnô o l'à dæto l'onô a-o poæ in scî figgi, e o l'à confermou l'autoritæ da moæ in scî figgi. Chi l'onô seu poæ o fa l'espiaçion pe-i seu pecchi: e quello ch'o l'onô a seu moæ o l'é comme un ch'o l'ammuggia o tesoro. Chi l'onô o seu poæ o l'avià a gioia di seu mæximi figgi; e quande o fa a seu preghea, o saià ascoltou. Quello ch'o l'onô o seu poæ o l'avià unna longa vitta; e quello ch'o l'é obediente a-o Segnô o saià un consolaçion pe-a seu moæ. Quello ch'o l'à poia do Segnô o l'onô o seu poæ, e o servià i seu genitoî comme a-i seu patroin. Onô o to poæ e a to moæ tanto pe paròlle comme inte açioin, pe fâte vegnî unna benediçion da loiatri. Pecöse a benediçion do poæ a stabilisce e case di figgi; ma a malediçion da moæ a sciorte i fondamenti. No ti gloriâ into desonô de to poæ; perché o desonô de to poæ o no t'é glòria. Pecöse a glòria de un òmmo a ne vëgne da l'onô de seu poæ; e unna moæ in desonô a l'é un reproccio pe-i figgi. Figgio mæ, aggiutta to poæ inta seu etæ, e no ô fâ do mâ fintanto ch'o vive. E se a seu intelligensa a l'é mancâ, tegnîghe paçiensa; e no ô desprexâ quande ti l'æ a piña fòrsa. Pecöse l'aggiutto de to poæ o no saià desmentegou, e in cangio di peccati o saià azzonto pe construe ti. Into giorno da tò affliçion o saià arregordou; anche i to pecchi se deslenguæ, comme a giassa into tempo cado bello. Quello ch'o l'abbandona seu poæ o l'é comme un blasfematô; e quello ch'o l'arraggia a seu moæ o l'é maledito: de Dio. Sirac 3,1-16

Se disciplinemmo i nòstri figgi, piangian oua ma se demoan inte l’avvegnî. Se no disciplinemmo i nòstri figgi, se demoan oua ma piangian inte l’avvegnî.

I figgeu son l'avvegnî do nòstro paise. Ma se vëgnan vegi sensa discipliña, quæ o saià l’avvegnî do nòstro paise?

Tutte e brutte abitudini de un grande son quelle che no vegnivan corrette ò disciplinæ quand'o l'ea solo che un figgeu. No gh’é da cresce di figgi che gh’an paû, che gh’amman e che s’obbediscian a-o Segnô.

Me son piggiou un tòcco de tæra vivente.
E o l'à formou delicatamente giorno pe giorno.
Son vegnuo torna quande i anni son anæti.
O l'ea un òmmo che guardava.
O l'aiva ancon quella primma imprescion.
E no ô poeiva mai ciù cangiâ.